

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1331/2022
20.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Лакићевић, адвокат из ..., против тужене „Политика новине и магацини“ ДОО Београд, са седиштем у Београду, коју заступа пуномоћник Сања Ерић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2480/21 од 01.07.2021. године, у седници одржаној 20.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2480/21 од 01.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2480/21 од 01.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2658/20 од 01.02.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да су ништаве и да не производе правно дејство одредбе анекса I уговора о раду број 74/1 од 18.07.2017. године, којима се мења основни уговор о раду број 154/1 од 13.09.2014. године, закључен између парничних странака. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 165.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2480/21 од 01.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана

404. Закона о парничном поступку, ради разматрања питања од општег интереса и новог тумачења права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене ради размарања питања од општег интереса, нити је потребно ново тумачење права из члана 223. ставови 2. и 3. Закона о привредним друштвима, а код утврђења да је спорни анекс уговора о раду ништав јер је одлука о повећању извршилаца на пословима на које је тужилац премештен донета од стране само једног директора тужене и да га је потписао само један директор у ситуацији када још није именован други недостајући директор, а уговором о оснивању тужене је прописано да друштво заступају два директора. Такође, не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе јер тужена уз ревизију није доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији због различитог тумачења материјалног права из члана 223. ставови 2. и 3. Закона о привредним друштвима.

Како нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 404. став 2. истог закона, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.07.2018. године. Предмет спора је утврђење ништавости анекса уговора о раду, па према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Вредност предмета спора у тужби и у току поступка није одређена, нити је одређена или наплаћена судска такса.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се

примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Међутим, у имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94, ... 95/18), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку код којих је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ утврђење ништавости анекса уговора о раду, а да је вредност предмета спора одређена у складу са чланом 28. Закона о судским таксама у висини од 15.000,00 динара, што представља износ који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић